

Plataforma en defensa de les Caixes d'Estalvi

De Caixes a Bancs: la fi del compromís amb la societat?

Signataris

La publicació del Reial decret llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis, sense previ debat cívic i social, i sense debat parlamentari, promou la seva transformació bancària, la privatització dels seus recursos, la centralització de la supervisió i el debilitament de l'obra social; això és del tot inacceptable, tant des d'una perspectiva econòmica i financera democràtica i plural, com des d'una perspectiva cívica, social i nacional de futur.

Al llarg dels anys, les caixes d'estalvi han promogut l'estalvi popular, han universalitzat l'accés als recursos financers, han fomentat les dinàmiques empresarials i l'ús de noves eines financeres, alhora que desenvolupaven una obra social, contribuint al benestar social i per tal d'evitar l'exclusió social, fins a convertir-se en les principals entitats financeres del país, gràcies a una activa participació de la societat civil i de les administracions territorials.

La modernització i la flexibilització societària de les caixes no pot efectuar-se en contra de la seva naturalesa jurídica, allunyant-se del principi fundacional i d'esquenes a la seva funció econòmica i social. Ni els criteris de solvència i d'eficiència financera que avui en dia es requereixen obliguen a fer-ho d'aquesta forma. No hi ha un únic model societari, ni una única forma d'operar en el mercat financer. El que es produeix és un intent d'aprofitar les dificultats presents per afavorir una major centralització dels recursos financers i del poder econòmic, reduint la participació de la societat civil, del territori i dels treballadors.

És per aquestes raons que les entitats sotasignants manifestem:

1. Cal garantir la funció econòmica, financera i social de les caixes d'estalvi i, per tant, reduir la participació del capital privat fins a un màxim del 40% de les quotes participatives amb drets polítics o de la participació en les societats anònimes que gestionin les estructures

financeres dels SIP de caixes. Convé garantir una participació majoritària en l'estructura de les caixes que no sigui de capital privat, reforçant, a més a més, el paper i la responsabilitat dels consells d'administració de les entitats.

2. Cal mantenir la vinculació de les caixes i del territori, la seva capacitat de promoure l'estalvi, de recolzar a l'autònom i a la petita i mitjana empresa, els projectes empresarials de futur, i la participació de la societat civil i les administracions locals en un desenvolupament continuat, rentable i sostenible del territori. Cal evitar l'exclusió financera de les persones modestes, com s'esdevé en altres països, que avui a Catalunya aquest percentatge és només del 3%.

3. Cal protegir l'obra social de les caixes i la seva contribució al benestar social del país. Les obres socials de les caixes financen programes essencials per a la cohesió social i la seva reducció afectaria greument el desenvolupament de les polítiques socials en curs, desbordant la capacitat de les entitats i administracions, tot afeblint aquelles eines que contribueixen a reduir l'exclusió social i financera de les persones. Convé evitar que no es produeixi una apropiació particular dels excedents aplicats en aquest àmbit, ni es minorin els seus recursos.

4. Cal obrir un ampli i raonat debat sobre la funció financera, econòmica i social de les caixes d'estalvi en el context econòmic europeu i de futur, de manera que Catalunya, la societat civil, l'empresariat i les administracions participin i deixin sentir la seva veu i requeriments. Ens plantejarem obrir un ampli debat amb la participació de tots els agents econòmics i socials de Catalunya, de manera que en les properes normatives es pugui incidir de forma democràtica en la configuració i regulació de les eines financeres que realment necessita el país.

Barcelona, 21 de gener de 2011